

Bidden om de Heilige Geest.

Liturgiesuggesties: (Alle Psalmen en Gezangen uit het Gereformeerd Kerkboek !!!)

Gezang 171: 1, 2 en 3

Gezang 157: 1, 2, 3 en 4

1^e Schriftlezing: Lucas 11: 1-13

Gezang 102b: 5

2^e Schriftlezing: Handelingen 2:1-13

Gezang 102b: 1

Na de verkondiging: Gezang 105: 1-9 (wisselzang)

Voor de kinderen: 't Is feest vandaag (Alles wordt nieuw, deel 1 -28)

Psalm 145: 2 en 3

Gemeente van onze Heer Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

U bent vast wel eens **in Joure** geweest?

Je rijdt er langs als je - door de polders - naar het Westen rijdt.

Bekend om **z'n rotonde**.

Bekend om **z'n Douwe Egberts** fabrieken.

Die ruik je al van ver af.

Bekend om **z'n klokkenmakerijen**.

Ik moest aan Joure denken omdat ik een verhaal las over **luchtballonnen**.

In Joure kun je 's zomers vijf dagen lang genieten van prachtige luchtballonnen.

De ballonfeesten van Joure - vast wel eens van gehoord.

Overall vandaan komen de meest bijzondere luchtballonnen naar de ballonfeesten van Joure:

een koe, een draak, een molen, een brandweerauto,

Donald Duck en Obelix.

Vijf dagen feest in Joure.

Vooraf 's avonds is het een prachtig gezicht.

Als zo'n immens groot gevaarte gevuld wordt met hete lucht en langzaam vorm gaat krijgen.

En als zo'n ballon dan gevuld is met hete lucht ... zie je hem langzaam omhoog stijgen, de zomeravondlucht tegemoet.

Tegen betaling kun je ook een rondvlucht maken.

In een stevige mand die met een soort net is vastgemaakt aan de ballon.

Zwevend in de lucht heb je dan een prachtig uitzicht over alles wat er zich beneden op de aarde afspeelt.

Joure en luchtballonnen, die twee horen al jaren bij elkaar.

*

Ik zal u vertellen waarom ik aan luchtballonnen moest denken.

Jezus was **op Goede Vrijdag** gestorven aan een kruis.

Op Paasmorgen maakte God Hem wakker - wekte Hij Hem op - en stond Jezus op uit de dood.

Op Hemelvaartsdag neemt Jezus afscheid van zijn leerlingen.

Een wolk onttrekt Hem aan hun gezicht.

Zo gaat Jezus naar de hemel.

Terug naar huis.

Terug naar waar Hij vandaan kwam:

naar zijn hemelse Vader, naar het Vaderhuis.

En dan - tien dagen later - dan wordt het Pinksterfeest.

Het feest van de heilige Geest.

Het feest van de Geest van God.

Vanuit de hemel komt - op Pinksteren - **de heilige Geest** op de aarde.

Hij zorgt ervoor dat mensen het verhaal van Jezus verder gaan vertellen.

Het verhaal van zijn sterven, zijn opstanding, zijn hemelvaart en zijn terugkomst.

De heilige Geest zet de leerlingen van Jezus in beweging.

Zij gaan spreken van de grote dingen van God.

Zij gaan de mensen vertellen van de Heer Jezus.

In alle talen van de toenmalig bewoonde wereld.

Het is een wonder.

Ze kunnen dat alleen maar doen ... omdat de heilige Geest, de Geest van God, in hen werkt.

De heilige Geest is hun 'motor'.

De heilige Geest is ... **als de brander van een luchtballon**.

Die brander zorgt ervoor dat een luchtballon kan opstijgen.

Die brander zorgt er ook voor dat zo'n luchtballon in de lucht kan blijven zweven.

Die brander ... is dus beslist nodig wil je met een ballon de lucht in.

De heilige Geest is onmisbaar wil je na hemelvaartsdag blijven geloven in God.

Maar daar straks meer over.

Pinksteren ... zo'n 2000 jaar geleden.

Ergens in de overvolle stad Jeruzalem is **de gemeente van het Nieuwe Testament** bij elkaar.

Daar zijn allen bij elkaar - zo lezen we in Handelingen 2.

Allen!

Wie die "allen" zijn ... die in Jeruzalem op het Pinksterfeest bij elkaar zijn?

Lucas noemt ze in het hoofdstuk dat hier aan voorafgaat bij hun namen:

"Petrus en Johannes,

Jakobus en Andreas,

Filippus en Tomas,

Bartolomeüs en Mattheüs,

Jakobus, de zoon van Alfeüs,

en Simon de IJveraar en Judas, de zoon van Jakobus."

Elf in getal.

Elf leerlingen van de Heer Jezus.
Elf vrienden ... die de opdracht hebben meegekregen ... het werk van Gods Koninkrijk op aarde voort te zetten.
Elf apostelen ... en één vacature.

Na het afscheid van hun Meester op de Olijfberg zijn ze hier naar toegegaan.
Ja, waarom eigenlijk?
Om vurig en eensgezind zich te wijden aan het gebed - lees ik.

Vreemd eigenlijk.

Je zou toch zeggen:

‘Jongens, jullie moeten aan het werk.’

‘Jullie moeten preken.’

‘Jullie moeten de wijde wereld in.’

Maar bidden?

Ja, want voordat je aan het werk kunt gaan ... zal er eerst gebeden moeten worden.

Bidden om kracht, om leiding, om wijsheid.

U mag best weten, dat ik - voordat ik begin met het schrijven van een preek - eerst ga bidden.

Zo is het toch met alles in Gods Koninkrijk.

Eerst bidden ... dan werken!

Elf apostelen in een bovenzaal ergens in Jeruzalem.

"Met de vrouwen en met Maria, de moeder van Jezus, en met zijn broers."

Ja, Maria, de moeder van Jezus is er ook.

En de broers van Jezus, die eerst niets van Hem wilden weten, ook zij zijn er bij.

De kring wordt al groter.

De gemeente van Jezus Christus groeit in die dagen tussen de hemelvaart van Jezus en Pinksteren aan tot ongeveer 120 personen: 10x12.

En nu zijn zij allen - ook op die eerste Pinkstermorgen - bij elkaar.

Ze houden **een bid-stond**.

Een dienst van gebed.

Want Jezus had hem bij zijn afscheid gezegd:

‘Ik zal jullie niet alleen laten, als wezen zonder ouders.

Ik zal - vanuit de hemel - jullie een andere Trooster, een andere Helper geven.’

Nu, daar bidden ze om.

Want je kunt je wel voorstellen dat - na het afscheid van Jezus, na zijn hemelvaart - de leerlingen het ook niet meer weten.

‘Wat moeten we doen?’

‘Jullie moeten bidden!’

‘Bidden om de heilige Geest.’

‘Bidden om de Helper die Jezus heeft beloofd!’

Nou dat doen ze ook.

Daar bidden ze om.

Vol vuur, zonder op te houden, tien dagen achter elkaar!

Je zou, broeders en zusters, jongelui, deze kleine pinkstergemeente van zo'n 120 mensen kunnen vergelijken **met een luchtballon**.

Alles en iedereen is er klaar voor ... om omhoog te stijgen.

Om de wijde wereld in te gaan.

Om overal het goede nieuws te vertellen.

Maar wat blijkt ... **de brander** ontbreekt nog.

De brander, die er voor zorgt dat er de lucht in de ballon wordt verwarmd.

En dan ... dan gebeurt het: plotseling, verrassend, eensklaps.

Dat is altijd als God aan het werk gaat.

God werkt altijd verrassend.

Als je er om hebt gebeden ...

Als je het allang had verwacht ...

Dan ... dan gebeurt het.

Op Zijn tijd.

Op de Pinkstermorgen is Gods tijd gekomen.

De tijd is vervuld.

De tijd is vol.

De heilige Geest wordt uitgestort over alle mensen.

Zoals God het had beloofd - al eeuwen lang geleden.

Zoals Jezus het bij zijn afscheid - tien dagen terug - al had voorzegd.

De heilige Geest zet mensen, zet die kleine pinkstergemeente in Jeruzalem ... in vuur en vlam.

*

Wat mij, broeders en zusters, jongelui, bij het lezen van de grondtekst opviel ... is dat Lucas drie keer in Handelingen 2 het werkwoord 'vullen', 'vol zijn' gebruikt.

Het Pinksterfeest is het feest van de volheid.

Vers 1: "Toen de dag van het Pinksterfeest aanbrak ..." - vervuld werd - staat er eigenlijk.

Vers 2: "Plotseling klonk er uit de hemel een geluid als van een hevige windvlaag, dat het huis waar ze zich bevonden geheel vulde."

Vers 4: "en allen werden vervuld van de heilige Geest ..."

Drie keer vullen.

- **De vijftig dagen** tussen Pasen en Pinksteren zijn vol!

- **Het huis** waar de gemeente van Jezus samen is gekomen ... is vol!

- En ... **de aanwezigen** zijn vol!

Het Pinksterfeest is het feest van de volheid.

Dat was het al voor de feestvierende Joden daar in Jeruzalem.

Voor hen was het Pinksterfeest het feest van de **volheid van de oogst**.

De oogst is binnengehaald en in de voorraadschuren opgeslagen.

De eerste tarwebroden zijn gebakken.

De oogst heeft haar volheid bereikt.

Pinksterfeest: het feest van de volheid.

Dat is het, gemeente, ook voor ons.

Want God gebruikt dit Pinksterfeest om het werk van Christus tot haar volheid, tot haar hoogtepunt te brengen.

In de volheid van Gods tijd ... zenden God de Vader en God de Zoon ... de heilige Geest aan hen die daar om vragen, die daar vurig en eensgezind om bidden.

Bidden om de heilige Geest..

Dat brengt ons, vanmorgen, als vanzelf bij de eerste Schriftlezing: Lucas 11.

In Lucas 11 komen de leerlingen van Jezus bij Hem en ze vragen Hem: "Heer, leer ons bidden, zoals ook Johannes het zijn leerlingen geleerd heeft."

En dan leert Jezus hen het Onze Vader bidden:

"Vader, laat uw naam geheiligd worden
en laat uw koninkrijk komen.

Geef ons dagelijks het brood dat wij nodig hebben.

Vergeef ons onze zonden,

want ook wijzelf vergeven iedereen die ons iets schuldig is.

En breng ons niet in beproeving."

We kennen allemaal - denk ik - wel het Onze Vader, het gebed dat Jezus zijn leerlingen leerde.

Maar Jezus leert hen nog meer over het gebed.

Jezus zegt: "Vraag en er zal je gegeven worden; zoek en je zult vinden,
klop en er zal voor je worden opengedaan.

Want wie vraagt ontvangt, en wie zoekt vindt,
en voor wie klopt zal worden opengedaan."

Best wel moeilijk, vind u niet.

Best wel moeilijk ... om te geloven dat bidden 'werkt'.

We ervaren dat de werkelijkheid vaak zo anders is.

We krijgen niet altijd waar wij om bidden.

God geeft niet alles waar we Hem om vragen.

Wie gelooft ... weet dat, ervaart dat.

Maar Jezus geeft er - niet voor niets - een uitleg bij, een toelichting.

"Welke vader onder jullie zou zijn kind, als het om een vis vraagt, in plaats van een vis een slang geven?

Of een schorpioen, als het om een ei vraagt?"

Wat bedoeld Hij daarmee?

U moet weten dat er **vissen** zijn, die wel iets hebben van een kleine slang.

Van die kleine aaltjes.

En ... **een schorpioen** - zo'n dier met een gifangel - lijkt als ie ineengedoken is met z'n vaal-gele kleur verdacht veel op een ei.

Je zóu kunnen denken dat je krijgt waarom je vroeg, maar als zo'n slijmerig slangetje uit je handen glipt ...

Of als je de angel van een schorpioen in je hand voelt, ... dan weet je wel beter.

Je voelt je bedrogen.

Of niet soms?

Maar Jezus bedoelt te zeggen ... dat God niet al onze gebeden zo verhoort zoals wij dat graag zouden willen.

God speelt ook geen spelletje met ons als we met onze gebeden tot Hem komen.

Hij bedriegt ons nooit en te nimmer door ons iets te geven wat ons bedreigt.

Maar een 'gewone' vader geeft zijn kinderen toch ook niet alles waar zij om vragen.

Dat zou pedagogisch, opvoedkundig, niet verstandig zijn.

Maar een echte vader bedriegt zijn kinderen nooit!

Hij is er altijd voor hen ... als ze een beroep op hem doen.

Tegelijk wordt ons uit de woorden van Jezus duidelijk wat God, de Vader beslist wel geeft.

Wat onze hemelse Vader ons zeker altijd geeft als wij Hem bidden?

De heilige Geest.

De Vader in de hemel zal de heilige Geest geven aan hen die Hem erom vragen.

Deze dagen vieren we Pinksteren.

We vragen, bidden, broeders en zusters, jongelui, om de komst van de heilige Geest.

En als die Geest dan over mensen wordt uitgestort ... wat doet die Geest dan met mensen?

Die Geest doet ons ... God kennen!

Want weet u ... in de heilige Geest geeft God niets minder dan Zichzelf!

Door de heilige Geest mogen we God gaan leren kennen:

Als een liefdevolle Vader en als een God van nabij!

Een Vader die vol liefde voor zijn kinderen zorgt.

Een Vader die zijn kinderen de verkeerde dingen van hun leven vergeeft.

Een Vader die steeds het goede voor zijn kinderen zoekt.

Een Vader waarop je nooit tevergeefs een beroep op doet.

Een Vader die zijn kinderen nooit zal bedriegen.

De heilige Geest leert ons God kennen in Jezus Christus, zijn Zoon.

*

'Alles goed en wel, dominee ... ik bid wel, ik zoek het contact met God, maar ik kan maar geen contact krijgen met de hemel.'

Mag ik u dan vandaag wat verder helpen?

Denk nog eens aan **een luchtballon**.

Zo'n luchtballon zit - als hij nog niet opgestegen is - stevig met touwen vast aan de grond.

Die touwen zorgen ervoor dat hij niet zonder piloot en zonder bemanning kan opstijgen.

Als een veiligheidsmaatregel.

Dus eerst moeten de touwen los - wil je omhoog kunnen stijgen.

Ik ben nogal eens mensen tegen gekomen die niet van de grond kunnen komen.

Ze zitten vast.

Ze hebben zoiets van 'hoogtevrees'.

Ze durven niet de lucht in.
Ze durven zich niet toe te vertrouwen aan de Pilot.
Krampachtig houden ze zich vast aan wat ze hebben.
En zo blijven ze aan de grond.
Zo kunnen ze niet genieten van het leven met hun hemelse Vader.
Eerst moeten dus de touwen los.
Eerst zul je je helemaal moeten toevertrouwen aan je hemelse Vader.
Geloven, noemen we dat.
Je toevertrouwen aan God.

En als ik dat voorbeeld van die luchtballon nog even mag vasthouden
Aan zo'n luchtballon hangen ook zakken met zand.
Ballast noemen we dat.
Als een ballon onverwachts hoger moet, om een kerktoren of een
hoogspanningsmast te ontwijken, dan kan de bemanning van de luchtballon een
aantal zakken met ballast los gooien.
Dan stijgt de ballon meteen omhoog en is het gevaar voor een aanvaring geweken.

Ook ballast kan je bij een leven met God vandaan houden.
Je zorgen, je twijfel, je slechte gewoonten, je zonden.
Ze vormen de ballast van je leven.
Eerst moeten die ballastzakken worden losgesneden.
Dat kan alleen als je het eerlijk tegen voor God uitspreekt.
Ook daar wil de heilige Geest ons bij helpen.
Dus ... de touwen los.
En de ballast overboord.

Een goede reis en een behouden vaart toegewenst.
En wat **de ballonfeesten van Joure** betreft:
van 28 juli tot en met 1 augustus!
Voor het geval u in de buurt mocht zijn.
Voor nu wens ik u allen **gezegende Pinksterdagen**.
Mogen het dagen zijn ... **vol van de Heilige Geest!**

Laten we samen bidden:

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden 23 mei 2010 (GKV-Morgenster)

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !